

Neyðugt við eini sterkari og virknari fráhaldsrørslu

Í Mikladali nýttist ekki snapsur og öl á borðið fyri at fáa kæti í veitsluna. Í hundrað ár er bygðafólkið komið saman til álvara og til skemtunar uttan at sterkur lögur hefur verið havdur á lofti.

Fráhaldsarbeiðið í Mikladals sókn hefur fastatökur og týðiliga fest rót í fleiri ættarliðum hesar bygdir hava uppalt. Tað nógva av bygðarfólkunum smakkar ikki rúsdrekka, og tískil eru hesar vørur ógvuliga sjálðsamt góðs har norðuri á leiðini.

Samfelagsgongdin, flytanin úr bygð í bý, og partvist bólkatrýst hefur ávirkað ein part av ungdominum at víkja frá tí upprunaligu hugsjónini við fráhaldsarbeiðinum. Hetta hefur tó ikki máað stöðið undan fráhaldsarbeiðinum, og teir flestu av bygðarinnar synum hava tí ta størstu virðing fyri MSF og tí arbeiði hetta felagið stendur fyri.

Fyri fyrstu ferð síðani 1958 var fólkafundur í Mikladali seinasta leygardag. Fundurin varð hildin uttanfyri MSF-húsið, har Jákup Lindenskov, fólkatinglimur helt røðu.

Men fyrst blástu teir 21

hornblásararnir frá Klaksavíkar Hornorkestri, meðan bygðarfólkið og tey vitjandi tustu til torgið. Eftir hetta bjóðaði formaðurin í MSF, Jákup Samuelsen vælkominn. Hann fortaldi heilt stutt

um felagið og segði, at tað hevði verið ynskiligt, um dagurin kundi verið hátíðarhildin norðuri á Nesi, har stigtakarinn til felagið, Absalon á Trøllanesi, býði... men til hetta vóru ikki umstøður.

Skyldmenninir Jákup Lindenskov og elsti maður í Norðoyggjum, tann 92 ára gamli Joan Magnús í Hússtovu práta her saman undir hátíðarhaldinum

Rúsdrekka sum lokkudorg

Jákup Lindenskov kom inn á tað persónliga frælsid, sum ikki á nakran hátt átti at leggjast í haft.

— Men ofta verður tað potað í unglingin, at fráhaldsrørslan er eitt haft, sum kann víðføra, at tey ungu ikki verða ment at standa á egnum beinum, tá ið tey fara útum eingjargarðarnar. Jú, lokkudorgur eru vist ymiskar, eggjandi, háandi og fegur orð, men royndirnar eru daprar. Tí er ein-sata rættiliga hjálpin at verja seg imóti hesi hervuligu sóttini at fylkjast í fráhaldsrørslum.

At lappa sálarsár

— Fjöld av heimsins fólkum sita í dag og stúra,

fjotrað í eldvatnsins bondum. Sjálvst vit, sum vilja teljast millum tey framkomnu samfelagini, megu ásanna, at munandi partur av orkuni í samfelagnum má brúkast, ja fyri skomm skuld, til at lappa tey greffligastu sárin, sum dag og dagliga krækja nú ein og í morgin ein annan, niður í tað dýkið, sum eldvatnsins matorar og hjálparveinar teirra fyrigykla fólk at vera tann reina lukkan, livsins ævinligi vinningur.

Men tann nakni og karáði veruleikin er depur skyggj og neyð, og tann glitrandi reklaman hjá alkoholkapitalinum stendur sum skari mótsetningurin til veruleikan. Ein ovurhonds stór peningatreiðsla á teimum sosialu og heilsuligu økjum,

syndarligar vanlukkur í ferðsluni, vesæládómur og syndarligar menniskjalagnur.

Fráhaldsfólk brennimerkt

Jákup Lindenskov visti á týdningin, at fráhaldsfólk ikki stóðu spjodd, men fylktust um somu sjónarmið.

— Hetta at vit eiga eina stóðugt vakna protestrørslu móti skaðiligu avleiðingunum av ábyrgdarleysum umfari av rúсандi lógi, er nóg mikið til, at vit ikki ivast eina løtu í, at tað er samfelagsligt gagnligt fyri tann einstaka at standa í fylkingini.

— Herfyri sóu vit Harry S. Johansen harmast í blóðunum um, at hann sum var boðin til eitt veitsluhald hjá landsstýri-

Stevnufólkið gekk kyndlagongu frá felagshúsinum niðan eftir Deildini til fótbóltsvøllin

Jákup Lindenskov visti í síni røðu á týdningin fráhaldsarbeiðið hefur fyri tað føroyska fólkid.

Hann segði, at tað eru veruliga halgidómar vit trýna í, tá ið vit í dag eru stevnd til fundar í Mikladali fyri partvist at dvelja tey hugsunarumfør, sum vóru so týðandi samfelagsmál fyri tær kvinnur og menn, sum fyri 100 árum síðani mannaðu garð og girdu borg til tess at verja ættina og hennara komandi lið imóti teimum hótanum, sum drambæti og líkasæla kunnu føra við sær í kjarlívri drykkjuskapsins, serliga.

— Hesi dugdu at siggja dalkingarvandan, sum drykkjuskapur førði við

sær. Sum innholaði og tærði ættina sum ein týndi sótt, so at menniskjan gjordist veik og máttleys, tá ið tað ráddi um at standa imóti avbjóðingum.

Neyðugt við virknum fráhaldsfeløgum

Jákup Lindenskov visti á ta glóð, sum Absalon á Trøllanesi og hansara samhugaðu áttu, tá ið teir íbirtu og skaptu tað verk, sum gjordist veruligur verjugarður um borg.

— Tann borg sum Mikladals sóknar Fráhaldsfelag stóðugt er fyri føroyska samfelagið. Eingin betur enn tann

sum hefur kent sviðan á egnum kroppi veit, hvat ið tað hefur at týða, at kenna stuðlandi linna og verju.

— Tey, sum eru ung í dag hava størsta møguleika at nema av royndunum, ringum sum góðum, sum tey, sum undan eru gingin hava gjørt. Tí er tað stóðugt neyðugt við einari sterkari og virknari fráhaldsrørslu.

Hetta hava vit ilt við. Antin eru vit ov hástór, dramblætin, lurta ikki, vilja ikki ássanna nógva av tí virðismikla sum okkara foreldur góvu okkum og sum tey, ið annars slóðu gøtuna fyri okkum, vistu á.

Triggir glaðir hornblásarar